

Още задачи върху динамично програмиране

Тодор Дуков

Два интересни примера

За първия пример, нека имаме някакъв краен речник D от непразни думи над $\Sigma = \{a, \dots, z\}$. Ще искаме при подаден низ над Σ да видим дали той може да се разбие на думи от речника (с възможни повторения). Нека например да вземем речника $D = \{\text{mango}, \text{i}, \text{icescream}, \text{like}, \text{with}\}$. Тогава думата “ilikeicescreamwithmango” може да се разбие на “i like icescream with mango”.

Нека е подаден един низ $\alpha \in \Sigma^*$. Ако $\alpha = \varepsilon$, то тогава очевидно можем да получим α чрез конкатенация на думи от D . Ако $\alpha \neq \varepsilon$ и α се получава чрез конкатенация на думи от D , то тогава има $\beta \in \Sigma^*$ и $\gamma \in D$, за които е изпълнено, че $\alpha = \beta\gamma$ и β може да се получи чрез думи от D . Но $\gamma \neq \varepsilon$, т.е. успяхме да сведем задачата за α до задача за β , като $|\beta| < |\alpha|$. Нека сега да формализираме тези разсъждения. Нека $\alpha = \alpha_1 \dots \alpha_n$, където $\alpha_i \in \Sigma$. Тогава булевата функция $\text{WB}_{D,\alpha}(i)$, която казва дали $\alpha_1 \dots \alpha_i$ може да се разбие на думи от D , изглежда така:

$$\text{WB}_{D,\alpha}(i) = \begin{cases} \mathbb{T} & , \text{ ако } i = 0 \\ \bigvee_{j=1}^i (\alpha_j \dots \alpha_i \in D \ \& \ \text{WB}_{D,\alpha}(j-1)) & , \text{ иначе} \end{cases}$$

На нас това, което ни трябва, е $\text{WB}_{D,\alpha}(|\alpha|)$. С малко мислене върху това как се пресмята $\text{WB}_{D,\alpha}$, човек може да стигне до следното итеративно решение:

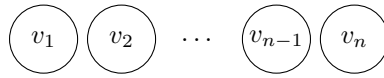
```
1 bool word_break(string s, vector<string> &word_dict)
2 {
3     int n = s.size();
4     vector<bool> wb(n + 1, false);
5     wb[0] = true;
6
7     for (int i = 1; i <= n; ++i)
8     {
9         for (const string &word : word_dict)
10        {
11            if (i < word.size())
12                continue;
13
14            if (i == word.size() || wb[i - word.size()])
15            {
16                if (s.substr(i - word.size() + 1, word.size()) == word)
17                {
18                    wb[i] = true;
19                    break;
20                }
21            }
22        }
23    }
24
25    return wb[n];
26 }
```

Ако $|\alpha| = n$, $|D| = m$, и $\max\{|\beta| \mid \beta \in D\} = k$, то това решение има сложност по време $O(n \cdot m \cdot k)$, понеже за всяко $1 \leq i \leq n$ и за всяка дума $\beta \in D$ (те са m на брой) проверяваме дали $\alpha_{i-|\beta|+1} \dots \alpha_i = \beta$, което става за време $O(k)$, и дали $\text{WB}_{D,\alpha}(i - |\beta|) = \mathbb{T}$, което поради наличието на масива **wb** става за константно време. Този масив доста помага, ако не го бяхме ползвали, сложността щеше да се опише (горе долу) с рекурентното уравнение:

$$T(n) = \sum_{i=1}^n (m \cdot k \cdot T(n-i)) + \Theta(1).$$

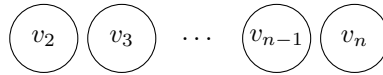
Сложността по памет очевидно е $\Theta(n)$, заради допълнителния масив, който заделяме.

Вторият пример ще бъде под формата на игра. Наредени са n монети със стойности съответно $v_1, \dots, v_n$. Редуваме се с опонент да теглим една монета от избран от краищата на редицата, докато монетите не свършат. Накрая всеки човек печели толкова, колкото е изтеглил. В случай че играем първи, каква печалба можем да си гарантираме? Първо да започнем с двата най-прости типа игри – с една или две монети. В играта с една монета е ясно, че най-голямата печалба, която можем да си гарантираме, е стойността на монетата. В игра с две монети със стойности съответно v_1, v_2 , най-голямата гарантирана печалба е очевидно $\max\{v_1, v_2\}$. Нека сега в общия случай имаме следната партия:

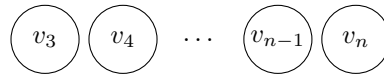
Ще се опитаме да сведем тази по-сложна партия, до няколко по-прости. Имаме две възможности:

1. Ако изберем първата монета, опонента ще трябва да избира в конфигурацията:

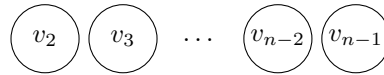
Той също има две възможности:

- (а) Ако опонента избере първата монета, ни оставя в конфигурацията:

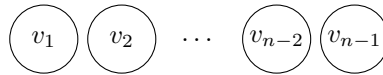
Тук можем да си мислим, че ние сме си заделили на страна печалба v_1 , опонента си е заделил на страна печалба v_2 , и играта започва наново в горната конфигурация.

- (б) Ако пък избере последната монета, ни оставя в конфигурацията:

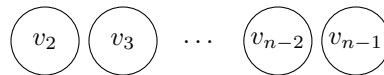
Тук можем да си мислим, че ние сме си заделили на страна печалба v_1 , опонента си е заделил на страна печалба v_n , и играта започва наново в горната конфигурация.

2. Ако изберем последната монета, опонента ще трябва да избира в конфигурацията:

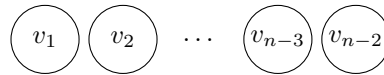
Той също има две възможности:

- (а) Ако опонента избере първата монета, ни оставя в конфигурацията:

Тук можем да си мислим, че ние сме си заделили на страна печалба v_n , опонента си е заделил на страна печалба v_1 , и играта започва наново в горната конфигурация.

- (б) Ако пък избере последната монета, ни оставя в конфигурацията:

Тук можем да си мислим, че ние сме си заделили на страна печалба v_n , опонента си е заделил на страна печалба v_{n-1} , и играта започва наново в горната конфигурация.

Нека $MP(i, j)$ е максималната печалба, която може да се спечели от първия играч (в първоначалната игра), ако може да събира монети със стойности съответно $v_i, \dots, v_j$. По предните разсъждения можем да пресметнем тази печалба рекурсивно така:

$$MP(i, j) = \begin{cases} v_i & , \text{ ако } i = j \\ \max\{v_i, v_j\} & , \text{ ако } i = j + 1 \\ \max\{v_i + \min\{MP(i+2, j), MP(i+1, j-1)\}, v_j + \min\{MP(i+1, j-1), MP(i, j-2)\}\} & , \text{ иначе} \end{cases}$$

Във хода на втория играч минимизираме, защото той печели възможно най-много, когато ние печелим възможно най-малко. За задача на читателя оставяме да пресметне $MP(1, n)$ итеративно.

Задачи

Задача 1. Формула ще наричаме всеки низ от вида $B_0\sigma_1B_1\sigma_2B_2\ldots B_{n-1}\sigma_nB_n$, където $B_i \in \{\mathbb{T}, \mathbb{F}\}$ и $\sigma_i \in \{\vee, \wedge, \oplus\}$. Например низът $\mathbb{T} \wedge \mathbb{T} \oplus \mathbb{F} \vee \mathbb{T}$ е формула. В зависимост от това как слагаме скобите, оценката на израза може да е различна. Например изразът $(\mathbb{T} \wedge (\mathbb{T} \oplus (\mathbb{F} \vee \mathbb{T})))$ се остойностява като $\mathbb{F}$, докато изразът $(\mathbb{T} \wedge ((\mathbb{T} \oplus \mathbb{F}) \vee \mathbb{T}))$ се остойностява като $\mathbb{T}$, въпреки че и двата израза се получават от примерната формула. Да се напише колкото се може по-бърз алгоритъм, който при подадена формула да върне броят на различни скобувания, за които съответния израз се остойностява като $\mathbb{T}$. След това да се докаже неговата коректност, и да се изследва сложността му по време.

Задача 2. Имаме професионален крадец, който иска да ограби къщите в дадена улица. Проблемът е, че ако той ограби две съседни къщи, алармата ще се активира и полицията ще дойде. Той не иска това, защото в такъв случай няма да спечели нищо. Да се напише колкото се може по-бърз алгоритъм, който при подаден масив от естествени числа $L[1 \ldots n]$, където $L[i]$ е печалбата от къща i , връща максималната печалба на крадеца. След това да се докаже неговата коректност, и да се изследва сложността му по време.

Задача 3. Да се напише колкото се може по-бърз алгоритъм, който при подадена булева матрица $M[1 \ldots n, 1 \ldots m]$ намира най-голямото квадратче в M , съставено от 1, и връща неговото лице. След това да се докаже неговата коректност, и да се изследва сложността му по време.

Задача 4. Един целочислен масив $A[1 \ldots n]$ наричаме аритметичен, ако $n \geq 3$ и за всяко $1 \leq i \leq n - 2$ е изпълнено, че $A[i+2] - A[i+1] = A[i+1] - A[i]$. Да се напише колкото се може по-бърз алгоритъм, който при подаден целочислен масив $A[1 \ldots n]$ намира броя на подредиците на A , които са аритметични масиви. След това да се докаже неговата коректност, и да се изследва сложността му по време.

Задача 5. Имаме n на брой къщи, които искаме да оцветим със цветове c_1, c_2, c_3 , като не може две съседни къщи да имат еднакъв цвят. Масив на цените ще наричаме всеки двумерен масив от положителни числа $P[1 \ldots n, 1 \ldots 3]$, където $P[i, j]$ ще бъде цената за боядисване на къща i със цвят c_j . Да се напише колкото се може по-бърз алгоритъм, който при подаден двумерен масив от положителни числа, намира минималната цена за боядисване на всички къщи. След това да се докаже неговата коректност, и да се изследва сложността му по време.

Задача 6. Върху един масив от естествени числа $A[1 \ldots n]$ можем да прилагаме следните две операции:

- да увеличим $A[i]$ с единица за някое $1 \leq i \leq n$;
- да намалим $A[i]$ с единица за някое $1 \leq i \leq n$.

Да се напише колкото се може по-бърз алгоритъм, който при подаден масив от естествени числа $A[1 \ldots n]$ връща минималния брой операции, които са нужни, за да стане масива монотонно ненамаляващ. След това да се докаже неговата коректност, и да се изследва сложността му по време.

Задача 7. Нека $n, l, r \in \mathbb{N}$ и $l \leq r$. Един масив $A[1 \ldots n]$ ще наричаме (n, l, r) -интересен, ако:

- $l \leq A[i] \leq r$ за всяко $1 \leq i \leq n$;
- $\sum_{i=1}^n A[i] \equiv 0 \pmod{3}$.

Да се напише колкото се може по-бърз алгоритъм, който при подадени $n, l, r \in \mathbb{N}$, за които $l \leq r$, връща броя на (n, l, r) -интересни масиви. След това да се докаже неговата коректност, и да се изследва сложността му по време.